

1. Se - re - gek - nek U - ra, fel - sé - ges Is - ten,

Mely i - gen szép a te há - zad meny - nyek - ben,

A - rany - nál, e - züst - nél, drá - ga, szép kő - nél,

Szebb e vi - lág min - den é - kes - sé - gé - nél.

2. Kívánczik az én lelkem ott lakni,
Áhítatos szívvel tehozzád menni,
Akar veled, élő Isten, örvendni,
Testem, lelkem kész tehozzád költözni.
3. Lám, a madaraknak is helyük vagyon,
Emberek közt fecskének fészke vagyon,
Én Istenem, te vagy az én Királyom,
Te házadban legyen nékem lakásom.
4. Bizony, boldogok az olyan emberek,
Kiknek a te házadban vagyon helyek:
Mindenkoron csak reád tekintenek,
És téged ők mindörökké dicsérnek.
5. Olyan boldog ember kicsoda léssen?
Akit Isten megerősít a hitben,
Kinek törvényét hordozza szívében,
Szentlelkével igazgatja nagy híven.

6. Semmi szükség az ilyenek nem ártott,
Akit Isten házába befogadott,
Bár ínség és nyomorúság közt forgott,
Isten mindent ő javára fordított.
7. Nagy sereggel mindenfelől eljönnek,
Dicsőségről dicsőségre sietnek,
Őt meglátván örülnek az Istennek,
Mert ővele Sionban együtt lesznek.
8. Uram, hallgasd meg az én könyörgésem,
Seregeknek Istene, én kérésem,
Lásd meg, kérlek, az én esedezésem,
Jáknak Istene, az én beszédem.
9. Úr Isten, csak te vagy a mi oltalmunk,
Zászlónk és a mi nagy erős kővárunk,
A Krisztusért, ki minékünk hadnagyunk,
Szent házadtól ne hagyj messze szakadnunk.
10. Jobb egy nap a te tornácodban laknom,
Hogynem másutt ezer nap mulatoznom,
Házad küszöbét kedvesebbnek tartom,
Mint gonoszok hajlékában vigadnom.
11. Mert miképpen a fényes nap az égen,
Mindenedet világosít nagy szépen:
Te vagy nekünk fényes napunk akképpen,
Oltalom, segítség háborúink ellen.
12. Nem vonja meg tőlünk javát az Isten,
Valakik csak őt tiszteljük nagy híven,
Boldog ember, aki bízik Istenben,
Mindennemű számkivetettségében.
13. Így könyörge Dávid király régenten;
Mikor volna Saultól kergetésben,
Írva vagyon nyolcvannegyedik részben,
Int minket is, hogy bízunk az Istenben.